

רע"פ 5757/22 - דניאל כמיסה נגד מדינת ישראל, המתלוננים

בבית המשפט העליון

רע"פ 5757/22

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

דניאל כמיסה

נגד

המשיבים:

1. מדינת ישראל
2. המתלוננים

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' סגן הנשיא י' שפסר וכב' השופטים ש' בורנשטין-ע' מיכלס) בעפ"ת 51239-04-22 מיום 24.07.2022

בשם המבקש:

עו"ד דוד גולן

החלטה

בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' סגן הנשיא י' שפסר וכב' השופטים ש' בורנשטין-ע' מיכלס) בעפ"ת 51239-04-22 מיום 24.07.2022, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופטא' בועז) בגמ"ר 1019-12-20 מיום 23.03.2022.

רקע והליכים קודמים

1. ביום 26.05.2021 הורשע המבקש בהתאם להודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית, לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה). במסגרת הסדר הטיעון נקבעה הסכמה לענישה בדמות "הסדר טווח", לפיה המשיבה תעתור לעונש של 14 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי פסילה של רישיון הנהיגה ועונשים נלווים. עוד נקבע, כי המבקש ישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן וחוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות.

2. כפי שעולה מכתב האישום, ביום 14.09.2020 בשעה 7:30 (לערך) נהג המבקש ברכב משא בנתניה, בתנאי דרך טובים, כאשר פגע בהולכת רגל (להלן: המנוחה) בעת שחצתה צומת על גבי מעבר חצייה. כתוצאה מהפגיעה נגרמו למנוחה חבלות קשות, שמהן – בסופו של יום ובצער רב – נפטרה.
3. ביום 23.03.2022, ולאחר ששמע את טיעוני הצדדים לעונש, השית בית המשפט לתעבורה על המבקש את העונשים הבאים: 10 חודשי מאסר בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שמא יעבור המבקש עבירות של גרם מוות בנהיגה רשלנית או נהיגה בזמן פסילה; פסילת רישיון נהיגה למשך 7 שנים (בניכוי ימי הפסילה המנהלית); 6 חודשי פסילה על תנאי של רישיון הנהיגה למשך 3 שנים, שמא יעבור אותה עבירה בה הורשע, או עבירות אחרות המנויות בתוספות הראשונה והשנייה לפקודה; פיצוי כספי בסך של 25,000 ש"ח לטובת בעלה של המנוחה; וקנס בסך של 1,000 ש"ח או 50 ימי מאסר חלף זאת.
4. בפתח הדברים התייחס בית המשפט לתעבורה לתסקיר שירות המבחן שניתן בעניינו של המבקש. כעולה מהתסקיר, המבקש אדם צעיר, ללא עבר פלילי (למבקש 11 הרשעות תעבורה קודמות מסוג ברירת קנס), נשוי ואב לשני ילדים קטנים, בעל תעודת בגרות מלאה. כמו כן, המבקש שירת שירות צבאי מלא ובהצטיינות, והוא עובד כעצמאי בתחום האינסטלציה. בתסקיר צוינו הקשיים עמם מתמודד המבקש מאז קרות האירוע, וביניהם העובדה כי גרם למותה של אחרת (שאותה הכיר מילדותו); החרדות מהאירוע; קשיי שינה וסיוטים. עוד צוין כי המבקש פנה לקבלת סיוע מפסיכיאטר להתמודדות עם קשיים אלו, ואף אובחן כסובל מדיכאון. בהתאם לאמור, ולאור החשש שעונש מאסר מאחורי סורג ובריח ירע את מצבו הנפשי ויפגע בשיקומו, המליץ שירות המבחן להשית על המבקש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד צו מבחן.
5. לאחר מכן, פנה בית המשפט לתעבורה לקביעת מתחם הענישה ההולם וגזירת העונש המתאים למבקש. אשר למתחם הענישה – בית המשפט התייחס לפגיעה הקשה והבלתי הפיכה בערך החברתי והמוגן של קדושת החיים מביצוע העבירה על ידי המבקש; ולמדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים. בהתאם לכך נקבע מתחם הנע בין 9 חודשי מאסר ועד 15 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.
- אשר לעונשו של הנאשם בתוך המתחם – בית המשפט לתעבורה התייחס לכך שמידת הרשלנות של המבקש הייתה בינונית-גבוהה; שהמבקש לקח אחריות על מעשיו; שהוא הביע חרטה כנה; ואת העובדה שהוא חסך זמן שיפוטי, משהודה במעשיו. עוד התייחס בית המשפט לנסיבות האישיות של המבקש ומצבו הנפשי, אך קבע כי הם אינם מצדיקים חריגה ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות. כן התייחס בית המשפט למטרות הענישה, וביניהן הרתעת הרבים, הרתעת היחיד, שיקומו של המבקש וגמול. לבסוף התייחס בית המשפט לזנק שנגרם מביצוע עבירה – הן למנוחה, הן למשפחתה. בהתאם לאמור נקבע, כי יש למקם את עונשו של המבקש ברף התחתון של מתחם הענישה, והושתו עליו העונשים שפורטו לעיל.
6. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת עונשו. במסגרת ערעורו, טען, כי בית המשפט לתעבורה החמיר עמו, ולא העניק משקל מספק לנסיבות המצדיקות הקלה בעונשו. כן השיג המבקש על מידת הרשלנות שיוחסה לו, אשר לעמדתו הינה נמוכה. זאת, הן משום שנהג במהירות נמוכה, הן משום שסונוור בעת שהתרחשה התאונה. לבסוף טען המבקש, כי עונש המאסר מאחורי סורג ובריח שהושת עליו יגרום לו ולמשפחתו לנזק בלתי הפיך. בהתאם לכך, המבקש עתר להקלה ברכיב המאסר בעונשו, כך שזה יעמוד על 9 חודשים, וירוצה בדרך של עבודות שירות.
7. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש, תוך שקבע, כי מידת הרשלנות שיוחסה לו הולמת את נסיבות העניין, ומתיישבת עם עובדות כתב האישום – בהן הוא הודה. כן ציין בית המשפט את ההלכה, לפיה מקום בו קופחו חיי

אדם עקב רשלנותו של נהג, ככלל יש להשית על האחרון עונש של מאסר בפועל. לבסוף ציין בית המשפט, כי הוא לא מצא מקום להתערב בגזר דינו של בית המשפט לתעבורה, בשים לב לכך שהעונש שהושת עליו אינו חורג מרמת הענישה המקובלת בעבירות דומות.

8. המבקש לא השלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי.

9. במסגרת בקשתו מעלה המבקש מספר טענות אשר לעמדתו מצדיקות מתן רשות ערעור ב"גלגול השלישי": ראשית, שלא ניתן משקל מספק לנסיבות המקלות בעניינו; שנית, שהוא לא נשלח לקבלת תסקיר משלים משירות המבחן; שלישית, כי מידת הרשלנות שיוחסה לו שגויה; רביעית, כי במקרה אחר דומה הסתפק בית המשפט לתעבורה בהטלת עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות (יצוין, כי בא-כוח המבקש נמנע מלהציג אסמכתא לביסוס טענה זו, על אף שציין כי החלטה זו צורפה לבקשה).

דין והכרעה

10. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, וזאת מבלי להידרש לתשובת המשיבה.

11. הלכה היא, כי בקשה למתן רשות ערעור ב"גלגול השלישי" שמורה למקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 3260/22 אלאערג' נ' הרשות לאכיפה במקרקעין, פסקה 6 (16.05.2022); רע"פ 3679/22 סלע נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (02.06.2022)). זאת ועוד, כאשר הבקשה נסובה על חומרת העונש כשלעצמה, לא תינתן רשות ערעור אלא כאשר העונש שנגזר על המבקש סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים (ע"פ 4121/22 סנדוקה נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (21.06.2022)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלה, ודי בכך כדי לדחות אותה.

12. שתי ערכאות נתנו דעתן לענייניו של המבקש ובפסקי דין מפורטים ומנומקים, וסברו כי ראוי שיושת על המבקש עונש בעל רכיב של מאסר מאחורי סורג ובריח. לא מצאתי מקום להתערב בקביעותן, וממילא דעתי כדעתן.

13. אף מעבר לצורך, דין הבקשה להידחות לגופה.

14. כידוע, ככלל קיימים שלושה כללים שמנחים את בית המשפט בבואו לגזור את עונשו של מי שהורשע בעבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית:

"האחד, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך-כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות" (ע"פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (16.11.2009)).

15. בהתאם לכך, קבע בית המשפט לתעבורה - ובצדק - כי ראוי להשית על המבקש עונש בעל רכיב של מאסר בפועל - וזאת על אף קיומן של נסיבות כאלה ואחרות בעניינו. משכך, יש לדחות את טענת המבקש, לפיה ניתן משקל חסר לנסיבות אלו - בשים לב לסוג העבירה בה הוא הורשע.

16. אשר למידת רשלנותו של המבקש: המדובר בקביעה עובדתית במהותה, הנובעת מהתרשמותו הישירה והבלתי-אמצעית של בית המשפט לתעבורה מהראיות שהובאו לפניו. בהתאם לכך, יש לדחות את טענת המבקש ביחס

אליה, נוכח הכלל לפיו ערכאת הערעור תמעיט התערבותה בקביעות עובדתיות של הערכאה הדיונית- לא כל שכן במסגרת בקשה למתן רשות ערעור ב"גלגול השלישי" (רע"פ 5661/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (29.09.2021), והאסמכתאות שם).

17. לבסוף, למבקש אין זכות קנויה לקבלת תסקיר משירות המבחן, כך שאין בעובדה שלא נשלח לקבל תסקיר משלים בעניינו כדי להצדיק קבלת בקשתו (רע"פ 1690/22 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (17.03.2022)).

18. לפני סיום אבקש לציין, כי לא נעלמו מעיניי נסיבותיו האישיות של המבקש, התנהלותו הראויה לאחר קרות התאונה, מצבו הנפשי והנזק שצפוי להיגרם לו ולמשפחתו מריצוי עונשו - הן בזמן מאסרו, הן בשנים שלאחר מכן. אך גם לא נעלם מעיניי גורלהמנוחה, והנזק שנגרם לבני משפחתה.

19. אשר על כן, הבקשה נדחית. המבקש יתייצב לריצוי עונשו בהתאם לפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ה' באלול התשפ"ב (1.9.2022).

ש ו פ ט